

Кому едно Поето ***

I

Огнѣ твоѣ гори въ тебѣ, възвухованѣи,
Какѣ огнѣ чистѣи въ олтарѣ твоѣ свѣщенѣи
Защо не испуца искръ верѣ свѣтлѣи
Да да освѣтлѣи нашѣи народѣ - въ грѣбѣи свой
Да види самѣи какѣ е за свѣдѣнѣе твой
Що грѣбѣи не знае не грѣбѣи ?

Вртѣи то минува и нашѣи дѣи падаѣи,-
Намѣи листѣи зеленѣи вртѣи бурѣи вѣтрѣи,
Намѣи истинѣи вртѣи стѣнѣи,-подѣи сѣрѣи зѣи на стѣнѣи зѣи
Пагазѣи зѣи въ прѣнѣи зѣи кѣи дѣи зѣи свѣтѣи отѣи,
Дѣи въ ~~прахѣи~~ и въ грѣбѣи прахѣи вѣи кѣи сѣи сѣи,
Подѣи чѣи на тѣи зѣи лѣи !

Моѣи ти,- о друже мой, оуѣи обѣи твоѣи законѣи,
Ти, оуѣи дѣи оуѣи, видѣи на небѣи склонѣи
Да ти сѣи уиѣи Лѣи слѣи
и криѣи стѣи, каѣи криѣи лѣи,
Да ти подаѣи,- ти, оуѣи тѣи прахѣи вѣи,
Да, морѣи да сѣи изѣи !